

Λαμπρου, Βραχ. Χρον. σ. 22

Καρδαίγης ο (1)
(βέρους)

εἶναι καὶ βερνιάδες ἀπὸ ταῦτα εἰς μέντοι οὐ
(σοῦ;) εἶναι τώρα [εἰς Ἀχμεὲ σαρχαῖα ἔρξαντες τὰ
αριε' (ἐχέρας)] σιδ' . . . καὶ ὁ Καρδαίγης κατὰ τὸν
ἐδμονος μας: ἀγέ. Ἰουρία γ' ἐχάραξεν ὁ Ἀθωσσιᾶς
βέρους ὁ ἐκτεταγμένος καὶ ἔγινεν ὁ Οὐμάν (1) σακί,
Κυ αρενής, λαογρόντες τὰ σαρχαῖα Ἀχμεὲ: ἐμάθησεν
ἡμέρας ξβ' καὶ πάλιν αὐτὴ ἔγινεν ὁ μεσαρχαίγης Μεχ-
μὲν σακί . . . >>

